DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)
10. marts 1989 *

I sag 126/87,

Sergio Del Plato, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Via Sempione 32, Varese, 21100 Italien, ved advokat Marcel Slusny, avenue Brugmann 272, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Joseph Griesmar og S. Van Raepenbusch, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-centret, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstande om:

1) at afslaget på sagsøgerens ansøgning om at deltage i en intern udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af en stilling ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra i henhold til opslag KOM/536/86 annulleres;

2) at Friedemann Timms udnævnelse til denne stilling annulles;

3) at den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage annulleres;

4) at Kommissionen subsidiært tilpligtes at betale 20 000 ECU i erstatning;

5) at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger,

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden F. Grévisse, dommerne J. C. Moitinho de Almeida og M. Zuleeg,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 14. februar 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. februar 1989,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 10. april 1987, har Sergio Del Plato, som er tjenestemand i lønklasse B 3 ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og gør tjeneste i afdelingen for »Konstruktion og Infrastruktur«, ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, anlagt sag med påstand om annullation af det stiltiende afslag på hans ansøgning om at deltage i en intern udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af en stilling i henhold til opslag KOM/536/86. Han har endvidere nedlagt påstand om annullation af afgørelsen om at udnævne Friedemann Timm i stillingen, samt om erstatning for det tab, han er blevet påført ved de to afgørelser.

2 Den 4. april 1986 blev der opslået en stilling i kategori A som chef for tjenestegrenen »Nye Arbejder« i afdelingen for »Konstruktion og Infrastruktur«, ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, hvor Del Plato arbejder. Han indgav sin ansøgning den 29. april 1986, og da den straks blev mundtligt afslået, indgav han den dagen efter skriftligt. Den 5. august 1986 blev der udgivet en ny organisationsplan for tjenestegrenen, hvoraf det fremgik, at F. Timm var blevet udnævnt til den pågældende stilling. Ved klage registreret den 11. september 1986 rejste Del Plato krav om, at såvel afslaget på hans ansøgning som udnævnelsen af F. Timm annul-

leredes. Del Plato har for Domstolen indbragt den stiltiende afvisning af hans klage, som udtrykkeligt er bekræftet den 2. april 1987, og afgørelsen om udnævnelse af F. Timm. Desuden har han stillet krav om erstatning for det lidte tab.

3 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

De af Kommissionen rejste formalitetsindsigelser

4 Kommissionen har indledningsvis gjort gældende, at stævningen må afvises, for så vidt den vedrører afslaget på Del Platos ansøgning.

5 Kommissionen har for det første anført, at Del Platos påstand fejlagtigt omhandler et såkaldt afslag på at lade ham deltage i en intern udvælgelsesprøve til den pågældende stilling, uanset at en sådan udvælgelsesprøve aldrig er blevet gennemført. I virkeligheden vedrører stævningen et afslag på at lade ham deltage i en udvælgelsesprocedure med henblik på besættelse af stillingen.

6 Kommissionen har endvidere anført, at stævningen er indgivet for sent. Da Del Plato modtog et udtrykkeligt afslag den 29. april 1986, skulle han have indgivet en klage over dette inden for en frist på tre måneder i henhold til artikel 90, stk. 2, sammenholdt med artikel 91, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

7 Det bemærkes, at sagsøgeren først den 30. april 1986 officielt indgav sin ansøgning til administrationen ved rekommanderet brev med modtagelsesbevis. Denne ansøgning undlod Kommissionen at besvare, og derved blev der givet et stiltiende afslag, som sagsøgeren forskriftsmæssigt har indbragt en klage over inden for den frist, som vedtægten foreskriver, og efterfølgende har indbragt for Domstolen.

8 Kommissionen har endelig anført, at stævningen må afvises, for så vidt den vedrører afvisningen af den administrative klage, idet afvisningen af klagen alene bekræfter den afgørelse, som klagen vedrørte.

9 Det følger af bestemmelserne i artiklerne 90 og 91 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, at en tjenestemand kun kan indbringe en afgørelse, ansættelsesmyndigheden har truffet over for ham, for Domstolen efter i forvejen at have indbragt en klage for ansættelsesmyndigheden, og efter at klagen har været genstand for en udtrykkelig eller stiltiende afvisning. Det følger således af vedtægtens opbygning, at tjenestemanden skal indgive en forudgående klage over den anfægtede afgørelse og indbringe afslaget på klagen for Domstolen. Således kan en sag antages til realitetsbehandling, uanset om den alene vedrører den først anfægtede afgørelse, afgørelsen om afvisningen af klagen eller begge afgørelser i forening (jfr. dom af 19. januar 1984, Andersen/Rådet, sag 260/80, Sml. s. 177, præmis 3 og 4). Dette forudsætter dog, at klagen er indgivet, og sagen er anlagt inden for de frister, som er fastsat i vedtægtens artikler 90 og 91, hvilket er tilfældet i nærværende sag (dom af 26. januar 1989, Koutchoumoff/Kommissionen, sag 224/87, Sml. s. 99). Del Platos søgsmål kan derfor også antages til realitetsbehandling, i det omfang det vedrører det stiltiende afslag på hans klage.

10 Kommissionen påstår endvidere sagen afvist, for så vidt den vedrører F. Timms udnævnelse, idet sagsøgeren efter Kommissionens opfattelse ikke har nogen interesse i at anfægte en udnævnelse, som han ikke selv kunne komme i betragtning til. Da afgørelsen vedrørende denne indsigelse afhænger af, om Del Plato kunne komme i betragtning til at blive udnævnt i den pågældende stilling, hvilket Kommissionen bestrider, vil spørgsmålet blive undersøgt nedenfor i forbindelse med sagens realitet.

11 Kommissionen har endelig gjort gældende, at erstatningspåstanden først er blevet gjort gældende for Domstolen, men i strid med vedtægtens artikel 91 ikke i den forudgående klage.

12 Denne indsigelse kan ikke tages til følge. Det fremgår af Domstolens faste praksis, at en tjenestemand for Domstolen dels kun kan nedlægge påstande, som har samme genstand som de i den forudgående klage anførte, dels kun kan fremsætte klagepunkter, der hviler på samme grundlag som de i klagen anførte. Disse klagepunkter kan for Domstolen uddybes ved fremførelse af anbringender og argumenter, som ikke nødvendigvis figurerer i klagen, men som står i nøje forbindelse hermed (dom af 20. maj 1987, Geist/Kommissionen, sag 242/85, Sml. s. 2181). Det følger heraf, at bestemmelserne i tjenestemandsvedtægtens artikler 90 og 91 har til formål at muliggøre en mindelig bilæggelse af tvister mellem tjenestemændene og administrationen, men derimod ikke har til formål strengt og endeligt at fastlægge den retslige fase, når søgsmålet hverken ændrer klagens årsag eller genstand (dom af 7. maj 1986, Rihoux m. fl./Kommissionen, sag 52/85, Sml. s. 1555). Dette gælder navnlig, når sagsøgeren, som det er tilfældet i denne sag, i sin klage har rejst krav om annullation af en over for ham truffet afgørelse. Et sådant krav om annullation kan nemlig efter omstændighederne indebære et krav om erstatning for det tab, som beslutningen måtte have forvoldt ham, (ovennævnte dom af 26. januar 1989, Koutchoumoff). Heller ikke på dette punkt kan Kommissionens formalitetsindsigelse tages til følge.

Realiteten

Påstandene vedrørende afslaget på at tage Del Platos ansøgning i betragtning

13 Del Plato har hævdet, at Kommissionen uretmæssigt har afskåret ham fra at deltage i en udvælgelsesprøve, der i øvrigt ikke er blevet forskriftsmæssigt gennemført. Hertil bemærkes, som allerede nævnt, at Kommissionen ikke har iværksat en udvælgelsesprøve med henblik på at besætte den pågældende stilling, men alene har iværksat en ansættelsesprocedure med henblik på at ansætte en midlertidigt ansat. Sagsøgerens anbringender med hensyn til gennemførelsen af denne såkaldte udvælgelsesprøve, der går ud på, at der er sket en tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 29, kan derfor ikke tages til følge.

14 Sagsøgeren har også gjort gældende, at hans ansøgning om den ledige stilling i kategori A burde have været taget i betragtning, selv om han er tjenestemand i kategori B, dels fordi overgang fra en kategori til en anden for videnskabelige og

tekniske tjenestemænd kan finde sted uden udvælgelsesprøve (jfr. vedtægtens artikler 45, stk. 2, og 98, stk. 2), dels fordi han har de fornødne kvalifikationer til at blive udnævnt i stillingen. Ganske vist er han ikke opført på den egnethedsliste til stillinger i kategori A, der er udarbejdet i henhold til »de nærmere procedureregler forud for beslutninger om ændring af kategori fra B til A for tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de videnskabelige eller tekniske tjenestegrupper«, men det forhold, at han udførte et arbejde, der på ethvert punkt svarede til stillingsbeskrivelsen, forpligtede Kommissionen til at fravige listen.

15 Selv om vedtægtens artikel 45, stk. 2, sammenholdt med artikel 98, stk. 2, giver mulighed for, at videnskabelige og tekniske tjenestemænd kan overgå til en højere kategori, uden at det sker på grundlag af en udvælgelsesprøve, har Kommissionen udstedt »de nærmere procedureregler« for objektivt at kunne foretage en udvælgelse af ansøgere, der er egnede til at ændre kategori. Disse reglers lovlighed er, især i forhold til vedtægten, blevet anerkendt af Domstolen (9. oktober 1984, Adam m. fl./Kommissionen, forenede sager 80-83/81, Sml. s. 3411), jfr. også dom af 10. december 1977 i de forenede sager 181-184/86 (Del Plato m. fl., Sml. s. 4991), hvorved sagsøgerens påstand om annullation af udvælgelseskomitéens afslag på at opføre ham på listen over ansatte, der var egnede til at udøve hverv i kategori A, ikke blev taget til følge.

16 Selv om sagsøgeren hævder, at han tidligere har udøvet et tilsvarende hverv som det, han gør krav på, eller endog tidligere har udøvet dette hverv, og at dette burde have medført, at Kommissionen udnævnte ham, har Kommissionen, som ikke fandt, at disse forhold kunne begrunde en afvigelse fra listen, der var udarbejdet i henhold til »de nærmere procedureregler« fra 1983, ikke under de foreliggende omstændigheder udøvet sit skøn fejlagtigt.

17 Det følger heraf, at Del Plato ikke kan gives medhold i, at afslaget på at tage hans ansøgning i betragtning har været ulovligt.

Påstandene vedrørende udnævnelsen af F. Timm

18 Det følger af Domstolens faste praksis, som det er gjort gældende af Kommissionen, at en tjenestemand kun kan anlægge sag til prøvelse af en udnævnelse, når han har en personlig interesse i den anfægtede akts annullation (dom af 30. maj 1984, Santo Picciolo/Europa-Parlamentet, sag 111/83, Sml. s. 2323).

19 Det fremgår af det ovenfor anførte, at Del Platos påstand om annullation af afslaget på at tage hans ansøgning i betragtning ikke kan tages til følge.

20 Under disse omstændigheder har Del Plato, der ikke kan komme i betragtning til at blive udnævnt til den omtvistede stilling, ikke interesse i at anfægte udnævnelsen af en anden ansøger. Hans påstand herom findes derfor at måtte afvises.

21 Det følger i det hele af det allerede anførte, at sagsøgte bør frifindes såvel for Del Platos påstand om annullation af afslaget på at tage hans ansøgning i henhold til stillingsopslag KOM/536/86 i betragtning som for hans erstatningspåstand, idet administrationen ikke har begået nogen fejl. I øvrigt findes søgsmålet at måtte afvises.

Sagens omkostninger

22 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, afholder den part, der taber sagen, sagsomkostningerne. I henhold til reglementets artikel 70, bærer institutionerne dog selv de af dem afholdte udgifter i sager, der anlægges af ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Grévisse Moitinho de Almeida Zuleeg

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. marts 1989.

J.-G. Giraud
justitssekretær

F. Grévisse
formand for Tredje Afdeling